

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2018. ÉVBEN KEZDŐDŐ ADÓÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÚZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÚZÉS ADÓ-BEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

AZ IPARÚZÉSI ADÓ-BEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETTEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az **iparúzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparúzési adót bevezette.**

Az iparúzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző

- egyes - vállalkozási tevékenységet végző - magánszemélyek,
- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéni cégek, az egyéb szervezetek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéni cégeket, egyéb szervezeteket is.

Adóalany a Polgári Törvénykönyv szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján kezelt vagyon is. Az 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparúzési adóalanyoknak (vállalkozónak):

- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény szerinti **egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély**, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azzal, hogy nem minősül egyéni vállalkozónak az a magánszemély, aki

a) az ingatlan-bérbeadási,

b) a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapjául szolgáló bevételei tekintetében

- a **közjegyző** a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében; (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);

- az **önálló bírósági végrehajtó** a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);

- az **egyéni szabadalmi ügyvivő** a szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;

- az **ügyvéd** az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);

- a **szolgáltató állatorvosi tevékenység** gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;

- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: személyi jövedelemadóról szóló törvény, vagy SZJA) szerinti **mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy az őstermelői tevékenységből származó bevétele az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladta.**

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparúzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallás-benyújtási kötelezettség, **ahol székhelye, illetőleg telephelye található.** A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni. **Székhelynek** tekintendő belföldi

szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratban), a cégbejegyzésben (bíróági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni. A Ptk. szerinti bizalmi vagyongazdálkodási szerződéssel létrejött vagyontömeg, mint adóalany esetén székhelynek számít a bizalmi vagyongazdálkodó székhelye, lakóhelye.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye (ingatlan) - függetlenül a használat jogcímétől -, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutató, a szélenergia-erőművet (szélkereket), napenergia-erőművet, az irodát, a fiókot, a képviselőhelyet, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlan, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutató, vasúti pályát.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik, feltéve, hogy a villamosenergia-kereskedő, a földgázkereskedő, a villamos energia egyetemes szolgáltató, a földgáz egyetemes szolgáltató, illetve a villamosenergia elosztó hálózati engedélyes, a földgázelosztói engedélyes adóévet megelőző adóévi számviteli törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a közvetlenül a végső fogyasztónak történő értékesítésből, illetve a végső fogyasztó számára történő elosztásból származik.

A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak (az a vállalkozó, melynek nettó árbevétele legalább 75%-ban a TEÁOR'08 61.2 számú vezeték nélküli távközlési tevékenységből ered) két telephelye van. Egyfelől „hagyományos” telephelyet eredményez számára az olyan állandó, ingatlanjellegű üzleti létesítménye - függetlenül a használat jogcímétől -, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat (pl. iroda, üzlet). Másfelől telephelye azon önkormányzat illetékességi területe is, ahol az utólag fizetett díjú távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének - az adóév első napja szerinti állapot szerint - számlázási címe van.

Vezetékes távközlési szolgáltató esetén telephelynek az előfizető számára nyújtott (vonalas) szolgáltatás helye szerinti település minősül. Ha a távközlési szolgáltató egyszerre nyújt vezeték nélküli és vezetékes távközlési szolgáltatást, akkor a telephely meghatározása során mindkét szempontot (vezeték nélküli távközlési szolgáltatás esetén az előfizető címe, illetve vezetékes távközlési szolgáltatás esetén a szolgáltatásnyújtás helye szerint) figyelembe kell venni. Távközlési szolgáltatásnak minősül, ha a vállalkozó összes nettó árbevételének legalább 75%-a távközlési tevékenységből (TEÁOR'08 61) származik.

Telephelynek számít a TEÁOR szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett e tevékenységek időtartama adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ha a vállalkozó ilyen jellegű tevékenységet végez és annak időtartama a településen előreláthatóan a 180 napot meghaladja, akkor már a tevékenységvégeztés kezdetén, mint állandó jellegű tevékenységet végzőként jelentkezhet be, azaz létrehozhat telephelyet.

A Ptk. szerinti bizalmi vagyongazdálkodási szerződéssel létrejött vagyontömeg, mint adóalany esetén telephely a vagyontömegben lévő, hasznosított ingatlan fekvési helye. Az iparüzési adóbevallást az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvényben (a továbbiakban: Art.), illetve a Htv-ben meghatározott

időpontig az iparüzési adót működtető, székhely, telephely szerinti település önkormányzati, fővárosban a fővárosi önkormányzati adóhatósághoz kell eljuttatni.

A BEVALLÁSBENYÚJTÁSI KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSÉNEK MÓDJA

Az adóbevallás benyújtható közvetlenül a székhely, telephely szerinti önkormányzati adóhatósághoz elektronikus úton.

Az önkormányzati adóhatósághoz közvetlenül benyújtott bevallás

Az adóbevallás **elektronikus úton való** benyújtása az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) és az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény szabályai alapján teljesítendő.

Az Eüsztv. alkalmazásában gazdálkodó szervezet [Eüsztv. 1. § 23. pont] – ide értve az egyéni vállalkozót is – bevallás-benyújtási kötelezettségét az Eüsztv.-ben meghatározott módon – elektronikus úton – köteles teljesíteni az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM-rendelet (a továbbiakban: PM-rendelet) szerinti, s az adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon.

Az Eüsztv. szerinti **elektronikus ügyintézésre nem kötelezett** mezőgazdasági őstermelő, lakásszövetkezet, valamint az adószámmal nem rendelkező egyesület, alapítvány az iparüzési adóbevallást a PM-rendelet szerinti „központi” nyomtatványon vagy az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon, **papír alapon is** teljesítheti.

A BEVALLÁSI ŰRLAP EGYES SORAI

Előlap

Beküldő adatai: a beküldő adatait értelemszerűen töltjük ki, amennyiben az ügyfélkapun felvitt adataink alapján a felületen automatikusan nem töltődött ki. Az adatok megadása az adóhatóság részéről esetlegesen jelentkező vagy szükséges gyors kapcsolatfelvételt szolgálja.

Főlap

I. A BEVALLÁS JELLEGE

Az Art. többféle bevallás-benyújtási kötelezettséget ír elő. Ebben a pontban a bevallás jellegét kell megjelölni.

I.1. Éves bevallást kell jelölni, ha a vállalkozást az önkormányzat illetékességi területén a 2018. teljes adóévében iparüzési adó kötelezettség terhelte. Ebben az esetben a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2018. január 1-től – 2018. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni.

I.2. Záróbevallást kell kiválasztani, ha a III. számú rovat valamely esete áll fenn, így például a

vállalkozás átalakul (egyesülés/szétválás), vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, illetőleg adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, vagy például az egyéni vállalkozó vállalkozói igazolványát az okmányiroda visszavonta.

A záróbevallás benyújtásának okát a III. pontban kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A záróbevallás benyújtásának időpontjára az Art. 52. és 53. §-ában foglaltak, illetve az „általános” szabály (adóévet követő év ötödik hónap utolsó napja), továbbá a Htv. 39/A. §-ban és a 39/B. §-ban foglalt szabályok az irányadóak.**

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége **egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre helyezi át vagy telephelyét megszünteti** a településen, de más településeken az iparüzési adókötelezettsége továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az **adóévet követő ötödik hónap utolsó napjáig kell benyújtani**, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás benyújtására kötelezett.

Azon vállalkozónak, aki/amely az **egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya**, és az iparüzési adó alapját az eva-alap 50 százalékában határozza meg, s év közben az adóalanyisága megszűnik, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszokról (melyet a II. pontban jelöl) évközi bevallást kell benyújtania az eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg.

Amennyiben a vállalkozó a **kisadózó vállalkozások tételes adójának (kata) alanyává válik**, és az iparüzési adóban tételes adóalap szerinti megállapítást választ (önkormányzatonként 2,5 mFt időarányos része), akkor az adóév első napjától, a kata-alanyiság kezdő napját megelőző napig terjedő időszokról „záró bevallást” kell benyújtania az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-éig. Ekkor a III. 13. sorát kell jelölni.

Abban az esetben, ha a **vállalkozó adóalanyisága bármely ok miatt megszűnik**, vagy **tevékenységét szünetelteti**, akkor a megszűnést, illetve a szünetelést követő 15 napon belül be kell jelenteni.

Ha a **kisvállalati adó (kiva) alanyának alanyisága bármely ok miatt megszűnik**, akkor a kiva alanyiság naptári évben fennálló időszakára választhatja az iparüzési adó kiva-alap 1,2-szeresében való megállapítását. Ezen adóévről évközi bevallást kell benyújtani, mégpedig a beszámolóképzésre nyitva álló határnapig (a kiva-alanyiság megszűnésével, a mérlegfordulónappal az önálló üzleti év befejeződött). A kiva- alanyiság megszűnése esetén, e tény a III. 15. pontban kell jelölni. Ekkor a naptári év hátralévő részéről (mint önálló adóévről) a bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig kell teljesíteni.

I.3. Előtársasági bevallást kell jelölnie a jogelőd nélkül alakult gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak. Ezen adóalanyoknak a bevallást az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről kell benyújtani.

A II. pontban az előtársasági létforma időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalása napjától a cégjegyzékbe való bejegyzés, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

Ha az adózót a cégbíróság a cégbejegyzési kérelem benyújtásának évében bejegyezte, akkor az adót a bejegyzéstől számított 120 napon belül kell megállapítani, az előtársaság adókötelezettségéről szóló bevallást azonban csak a bejegyzést követő év május 31-ig kell benyújtani. Ebben az esetben a cégbejegyzést követő naptól az adóév utolsó napjáig tartó időszokról szóló éves bevallást is az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani!

Ha az adózót a cégbíróság nem a cégbejegyzési kérelem benyújtásának évében jegyezte be a cégjegyzékbe, vagy a cégbíróság a cégbejegyzési kérelmet jogerősen elutasította, vagy az adózó a bejegyzési kérelmet visszavonta, akkor az adókötelezettség keletkezésétől az előtársasági időszak utolsó napjáig terjedő időtartamról szóló bevallást az előtársasági időszak utolsó napjától számítva 120 napon belül kell benyújtani.

I.4. Naptári évtől eltérő üzleti évválasztása: a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, a Htv. 42/F. §-a, illetve az Art. 2. számú melléklete II./A)/1./a) pontja alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell éves bevallást benyújtania. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év első napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló nappal egyezik meg.

I.5. Év közben kezdő adózó bevallását kell jelölni, ha a gazdasági társaság, egyéb jogi személy év közben alakul meg, illetőleg az egyéni vállalkozó év közben kéri az egyéni vállalkozók nyilvántartásába való felvételét, vagy az adófizetési kötelezettség az adott év január 1. napja után kezdődött.

I.6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó jelöli ezt a pontot az **áttérés évről** készült évközi bevallása esetén.

I.7. Az Szja-tv. szerint **mezőgazdasági őstermelőnek** – feltéve, ha éves árbevétele a 600 ezer forintot meghaladta – kell ezt megjelölnie.

I.8. A Htv. 41. § (8) bekezdés alapján, közös őstermelői igazolványban adószámmal rendelkező őstermelő (adózó), családi gazdálkodó bevallása

I.9. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a naptári évben a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye Htv. szerinti telephelynek minősül.

I.10. Tétéles, egyszerűsített KATA adóalanyok (adóalap önkormányzatonként 2,5 mFt) mentesség érvényesítéséhez ezt a pontot kell jelölni.

I.11. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (a továbbiakban: Szit-tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a Szit-tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, valamint említettek projektársasága választja ezt a pontot.

I.12. A Htv. 39/F. §-a szerint mentes beszerző, értékesítő szövetkezet választja ezt a pontot.

I.13. Azon adózónak kell ezt a pontot választani, aki/amely a korábban már benyújtott adóbevallását – az Art. rendelkezései alapján – önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. Emellett az adózó köteles azon „bevallási” sort is jelölni, amelyhez kapcsolódik az önellenőrzése. Az adóbevallását helyesbítő adózó az önellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapját és kapcsolódó betétlapjait az új adatokra figyelemmel köteles a bevallási nyomtatvány valamennyi sorát kitölteni. Ekkor a II. mezőben, „Bevallott időszakban” azt az adóévet kell meghatározni, amelyre a helyesbítés vonatkozik.

II. BEVALLOTT IDŐSZAK

A bevallott időszak azt az időtartamot jelöli, amelyre a bevallás vonatkozik (Bevallás jellege: éves, záró, előtársasági, év közben kezdő, üzleti éves... stb). Amennyiben teljes adóévben fennállt az adókötelezettség, akkor e pontban 2018. 01. 01. naptól 2018. 12. 31. napig terjedő időszakot kell beírni (éves bevallás esetén), ha az adókötelezettség nem állt fenn a teljes adóévben, akkor az adókötelezettség kezdő napjától az adókötelezettség megszűnéséig/adóév végéig terjedő időszakot kell beírni.

III. ZÁRÓ BEVALLÁS BENYÚJTÁSÁNAK OKA

Ha a III. pontban a záróbevallás lett jelölve, akkor a IV. pontban a záróbevallás benyújtásának konkrét okát is kell jelölni (1-16). Természetesen, ha a III. pontban nem záróbevallást választottunk, itt automatikusan a „Nem záróbevallás” lehetőség kerül kijelölésre.

IV. BEVALLÁSBAN SZEREPLŐ BETÉTLAPOK

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az "A"-tól "D"-ig terjedő lapok a Htv. szerinti nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. **Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó kiegészítő lapot – kell kitölteni** és benyújtani az adóhatósághoz.

- Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az **általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket**. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, aki nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak. Ezen felül az „A” jelű betétlapot kell kitöltenie az **adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó** adóalanyoknak is (az Szja. törvény szerint az adóévben általános szerinti jövedelem megállapítást alkalmazó vállalkozók, eva-adóalany, kiva-adóalany, kata-adóalany).

- A „**B**” jelű kiegészítő lapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti **hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak** kell kitölteni.
- A „**C**” jelű kiegészítő lapot a **biztosítóknak** kell kitölteni.
- A „**D**” jelű lapot a **befektetési vállalkozásoknak** kell kitölteni.
- Az „**E**” jelű betétlapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteniük, amely az eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen csökkenteni kívánja a Htv. szerinti nettó árbevételét az iparüzési adóalap megállapítása során.
- Az „**F**” jelű betétlapot a **vállalkozási szintű adóalap-megosztásával összefüggésben kell kitölteni** annak, aki/amely a székhelyén kívül más (minimum egy) településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett. Az iparüzési adóban tételes, egyszerűsített adóalap-megállapítást választó kata-adóalanyoknak a kedvezmény igénybevételéhez szükséges bevallás elkészítése esetén nem kell kitölteniük!
- A „**G**” jelű betétlap egyrészt a túlfizetésről szóló nyilatkozat megtételére szolgál, másrészt itt kell nevesíteni a más adóhatóságnál fennálló köztartozásokat. A betétlap ezen részét csak akkor kell kitölteni, ha más adóhatóságnál (állami, önkormányzati adóhatóságnál) van köztartozása.
- A „**H**” jelű betétlapot a I. pont szerint Önellenőrző vállalkozónak kell kitöltenie az önellenőrzési pótlék megállapításához.
- Az „**I**” jelű betétlapon az éves beszámolóját az IFRS-ek alapján készítő vállalkozó nettó árbevételét, és árbevételt csökkentő tételeit részletezi.
- A „**J**” jelű betétlapot azon, közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyoknak, családi gazdaság tagjainak (adóalanyoknak) kell kitölteniük, akik az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy kívánják teljesíteni, hogy a közös őstermelői, családi gazdaságban folytatott tevékenység-végzésből származó teljes iparüzési adóalapot az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó vallja be. A közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező többi őstermelőnek, illetve a családi gazdaság többi tagjának ebben az esetben nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk. Ezen betétlapon azonban nyilatkozni kell ezen egyszerűsített adóbevallási mód alkalmazásáról.

V. ADÓALANY (AZONOSÍTÓ ADATOK)

Az adózó azonosításához szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni

VI. AZ ADÓ EGYSZERŰSÍTETT MEGÁLLAPÍTÁSA

Az egyszerűsített iparüzési adóalap megállapítása a főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő adóalap- megállapítást jelenti. Erről az adóalanyoknak külön nyilatkoznia kell az adóbevallásban.

- **a) pont:** az Sza-tv. szerint az adóévben átalány szerinti jövedelem megállapítást alkalmazó vállalkozók jelölik ezt a pontot, Ezen vállalkozók esetében az adó alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányban megállapított jövedelem 20%-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti – e tevékenységből származó – bevételének 80 százaléka.
- **b) pont:** azon eva-alanyoknak kell itt nyilatkoznia, aki/amely az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50 százalékában állapítja meg adóalapját.
- **c) pont:** az a) pontban említettekén kívül mindazon (pl. tételes költségelszámolást alkalmazó) magánszemély, illetőleg gazdasági társaság vagy egyéb szervezet, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladta meg. Továbbá azon magánszemély

vállalkozó esetében, aki a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint munkaviszony létesítése miatt veszítette el az átalányadózásra való jogosultságát, de az árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladta meg, az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80 százaléka.

- **d) pontot** kell jelölnie azon kiva-alanynak, amely az iparüzési adóalapot a kiva-alap 20 százalékkal növelt összegében állapítja meg.

VII. AZ ADÓ KISZÁMÍTÁSA

Az egyes sorok adatait a helyi adókról szóló törvényben, a számviteli, vagy más egyéb törvényben foglalt szabályok alapján kell megadni. Amennyiben nem választunk a VI. pontban az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjai közül, úgy 1-29 sorok jelennek meg. Értelemszerűen VI. pont választása esetén az első 5 sor elrejtésre kerül.

Az egyes sorok részletezése:

1. **sor:** A vállalkozás Htv. szerinti nettó árbevételének összegét tartalmazza, függetlenül attól, hogy az adóalany a tevékenységét hol (mely települése, belföldön vagy külföldön) folytatta. *Nem kitölthető, automatikusan az „A”, „B”, „C”, „D” lapok valamelyikének II./1. sorából, vagy az „I” lapról kerül áttemelésre!*

A nettó árbevétel kimunkálásához szükséges a megfelelő jelű betélap kitöltése!

2. **sor:** Ebbe a sorba kell beírni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összegét. *Nem kitölthető, automatikusan az „E” lapról kerül áttemelésre!*

Eladott áruk beszerzési értéke (ELÁBÉ): a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – az Szja-tv. hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany anyagként, alvállalkozói teljesítés értékeként, illetve közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentett

Közvetített szolgáltatások értéke: az adóalany által továbbadott (számlázott) olyan alvállalkozói teljesítés értéke, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) szerinti írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Ide értendő annak a – közvetített szolgáltatásnak nem minősülő – szolgáltatásnak az ellenértéke is, amelyet az adóalany az általa értékesített új (a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését megelőzően vagy azt követően első ízben értékesített) lakás előállításához a Ptk. szerinti, írásban

megkötött vállalkozási szerződés alapján vesz igénybe. Az e pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal jogdíjként, eladott áruk beszerzési értékeként, anyagköltséggént vagy közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét, illetve alvállalkozói teljesítés értékének minősülő azon szolgáltatásnak az ellenértékét, amelyet az adóalany pl. az általa értékesített új lakás előállításához a Ptk. szerinti, írásban megkötött vállalkozási szerződés alapján vesz igénybe.

Alvállalkozói teljesítés igénybevételéről csak akkor beszélhetünk, ha az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Ptk. szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Ez a törvényi rendelkezés nem követeli meg tehát olyan háromoldalú szerződéses jogviszony létrejöttét, amelynek a megrendelő, a „fővállalkozó” (a teljesítés kötelezettje), illetve az alvállalkozó egyaránt résztvevője. Valójában két egymástól független önálló vállalkozási szerződés köttetik meg, a megrendelő és az alvállalkozó egymással nem áll szerződéses jogviszonyban. A Htv. szerinti alvállalkozói teljesítések értéke, mint nettó árbevétel-csökkentő tétel azonban mindenképp feltételezi, hogy háromszereplős teljesítésről legyen szó. A megrendelő a fővállalkozótól várja a szerződés teljesítését, a fővállalkozó pedig ezen szerződéses kötelezettségének részben az „alvállalkozóval” kötött szerződés alvállalkozó általi teljesítésével tesz eleget. E háromszereplős modellt fűzi egygyé a fővállalkozónak (adóazónak) a megrendelővel, illetve az alvállalkozóval kötött Ptk. szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződése.

Alvállalkozói teljesítés értékének minősül annak a – közvetített szolgáltatásnak nem minősülő – szolgáltatásnak az ellenértéke is, amelyet az adóalany pl. az általa értékesített új lakás előállításához a Ptk. szerinti, írásban megkötött vállalkozási szerződés alapján vesz igénybe. Ebben a konstrukcióban a beruházó vállalkozó egyfelől a lakásépítést végző (generálkivitelező) vállalkozással – mint alvállalkozójával Ptk. szerinti, írásba foglalt vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, másfelől a kulcsrakész lakásokat „harmadik személyeknek” adásvételi szerződéssel – tehát nem vállalkozási szerződéssel – értékesíti. Ennek eredményeként a (fő)vállalkozó-adóalany a lakásértékesítésből befolyt nettó árbevételét a lakásépítést végző alvállalkozó(k)nak kifizetett díj ellenértékével csökkentheti.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű nettó árbevétel-csökkentő anyagköltség összegét.

Anyagköltség: a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt anyagoknak – a számvitelről szóló törvény szerint – anyagköltséggént elszámolt bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – az Sza-tv. hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az anyagköltséget a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált

anyagok bekerülési (beszerzési) értéke, továbbá az az érték, amellyel az adóalany az eladott áruk beszerzési értékeként, illetve a közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

Anyag, áru: a számvitelről szóló törvény szerinti vásárolt készletekből az anyagok, az áruk.

5. sor: Itt kell feltüntetni az alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költségét. Az elszámolt összegnek meg kell egyeznie a társasági adó megállapításánál tárgy évre figyelembe vett összeggel.

6. sor: Ez a sor szolgál a Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. Megállapításához az 1. sor összegéből kerül levonásra a 2. 3. 4. és 5. sorban feltüntetett nettó árbevétel csökkentő tételek együttes összege. Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

7. sor: Kapcsolt vállalkozások adóalapjának a Tao. tv. 18. §-a szerinti korrekciója.

8. sor: Az IFRS-ek szerint adózó vállalkozó áttérési különbözete. Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

IFRS – Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standard-ok

9. sor: Az IFRS-ek szerint adózó vállalkozó számviteli önellenőrzési különbözete (Htv. 40/J. § (2) bekezdése alapján)

10. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a Htv. 39/D. §-a szerinti foglalkoztatás növeléshez kapcsolódó adóalap-mentesség összegét.

A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (ha az évi létszámnövekmény 8,44 fő, akkor $8,44 \times 1\,000\,000$ forint, azaz 8 440 000 forint adóalap-csökkentés vehető igénybe).

11. sor: Ebbe a sorba kell beírni **a foglalkoztatás csökkenéséhez kapcsolódó adóalap-növekmény összegét.**

A Htv. 39/D §-ának (6) bekezdése szerint, ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest **5 százalékot meghaladó mértékben csökken, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével a Htv. 39.§-ának (1) bekezdése szerinti adóalapot meg kell növelni.**

12. sor: Ez a sor szolgál a helyi adókról szóló törvény szerinti, mentességekkel csökkentett Htv. szerinti vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység után adókötelezettség (székhelyén kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), akkor **ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani** az egyes

települések között. Ebben az esetben az F jelű lap kitöltése is szükséges. *Nem kitölthető, értéke automatikusan kerül megállapításra!*

13. sor: Itt kell feltüntetni a 12. sorban szereplő, mentességekkel csökkentett Htv. szerinti vállalkozási szintű iparüzési adóalap megosztása eredményeként előálló **települési adóalapot**. Az adóalap számításának módját „*automatikus*” értéken hagyva az adóalap értéke automatikusan kerül megállapításra. Az „*egyéni számítási mód*”-ot választva az adóalap megosztását a Htv. melléklete szerint kell elvégezni. Azt a megosztási módszert kell alkalmazni, amely a tevékenységre a leginkább jellemző, a megosztással érintett településre 0 forint adóalaprészt megalapozottan azonban nem állapítható meg. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 12. sor összegével.

14. sor: Az önkormányzat rendeletében jogosult adókedvezményt megállapítani a vállalkozók számára., amelynek a Htv. rendelkezései szerint számított **vállalkozási szintű adóalapja** nem haladja meg a 2,5 millió forintot. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

15. sor: Az önkormányzat rendeletében jogosult adókedvezményt megállapítani a **házi orvos, védőnő vállalkozó számára**, akinek a vállalkozási szintű iparüzési adóalapja az adóévben a 20 millió forintot nem haladja meg. **Ennek igénybevétele a mező előtti jelölőnégyzetbe kattintva X-et kell jelölni.** *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra a 13-14-15. sorok különbségéből!*

16. sor: Ez a bevallási sor a települési adóköteles adóalap megállapítására szolgál. Értéke automatikusan kerül megadásra, a települési adóalap (13. sor) összegéből levonva az adómentes adóalap-részek (14. és 15. sor) összegét. Abban az esetben, ha a 14. és a 15. sor együttes összege eléri vagy meghaladja a 13. sor összegét, akkor az értéke „0” lesz. Ekkor a 17. és a 25. sor értéke is „0” forint lesz.

17. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összege kerül automatikusan feltüntetésre, a települési önkormányzati rendelet szerinti adóévi adómérték alapulvételével, amely **Újfehértó településen 2018. évben 2 százalék.**

18. Önkormányzati döntés szerinti adókedvezmény [Htv. 39/C § (2) bek. szerint] A települési önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozásokat. Ebben a sorban az adót csökkentő kedvezmény összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem lehet feltüntetni.

19. sor: Önkormányzati döntés szerinti adókedvezmény [Htv. 39/C § (4) bek. szerint] Ha az önkormányzat iparüzési adót szabályozó rendelete a házi orvos (ide értendő a házi gyermekorvos, fogorvos is) és védőnő vállalkozó számára adókedvezményt tartalmaz (melynek mértéke akár 100% is lehet), akkor a kedvezmény összegét ebben a sorban kell feltüntetni. A kedvezmény akkor jár, ha a házi orvos, védőnő vállalkozó adóalapja nem több, mint 20 millió forint és árbevételenek legalább 80% - a tevékenységvégszre kötött finanszírozási szerződés alapján a Egészségbiztosítási Alaptól származik. Ha az önkormányzat rendelete - a Htv. 39/C. § (4) bekezdésének felhatalmazása alapján - adókedvezményi rendelkezést nem tartalmaz, akkor itt összeget nem lehet szerepeltetni. (A települési

önkormányzatok adórendeletei a honlappal rendelkező települések hivatalos oldalán, illetve a nemzeti jogszabálytár önkormányzati rendelettárában is fellelhetők.)

20. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján az adóévben **az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összege** – az adóalap-megosztás arányában – levonható a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz (az állandó jellegű tevékenység után) fizetendő adó összegéből, legfeljebb annak összegéig.

Például, ha az adózó adóévben 100 000 forintot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 20 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 13. sor összegét, akkor itt csak a 13. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó adóátalány teljes összegét pedig 21. sorban kell szerepeltetni.

21.

22. és

23. sorok: A Htv. – 2013. július 1-jével beiktatott – 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, illetve telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig terjedően – levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt e-útdíj 7,5 százaléka. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt e-útdíj 7,5 százaléka a megosztás arányában vonható le. 2016. évtől külön részletezendő a **külföldi, a belföldi útdíj, valamint az úthasználati díj 7,5%-a.**

24. **sor:** A Htv. 40/A. § (4) bekezdése alapján az önkormányzat rendeletében lehetővé teheti az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége 10%-ának iparüzési adóból való levonását. Amennyiben a vállalkozás csak székhellyel rendelkezik, és az önkormányzat rendelete említett jogcímen adóelőnyt tartalmaz, akkor az adózó a településre fizetendő adóját 10%-kal csökkentheti. Ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű adókötelezettség, akkor a K+F címén adókedvezményt a települési adóalapnak a vállalkozási szintű adóalap arányában veheti figyelembe [Htv. 40/A. § (2), (4) bekezdés]. Ebben a sorban a K+F adóévi közvetlen költsége 10%-ának településre jutó összegét kell feltüntetni.

25. **sor:** Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles települési adóalapra vetített adó összegéből (17. sor) automatikusan levonásra kerülnek az adó összegét különféle jogcímeneken csökkentő tételeket (a 18-24. sorok együttes összegei). Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 17. sor összegét, a sor értéke „0” Ft lesz. A bevallási nyomtatvány nem tartalmaz az adóévi adó elszámolására vonatkozóan pénzforgalmi adatokat (megfizetett adóelőleget, adóelőleg-kiegészítés összegét), tekintettel arra, hogy ezen pénzforgalmi adatok mind az adózó, mind az önkormányzati adóhatóság által vezetett nyilvántartásában rendelkezésre állnak!

26. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben ténylegesen megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg akkor egyezik meg a 20. sorban feltüntetett összeggel, ha az kisebb a 17. sorban feltüntetett adóösszegeknél vagy azzal egyenlő.

27. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózás alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmainak megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is -a megosztási szabályok szerint -kell osztani adólapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre jutó adóalap-rész vonható le a teljes adóalapból. Ha az adóalanynak külföldön több telephelye van (egy államban több telephelye vagy több államban van egy-egy vagy több telephelye), akkor a „külföld”-et egységként kell tekinteni, vagyis egy telephelynek minősül. Ez azt jelenti, hogy az adóalapra vonatkozó számítást nem kell telephelyenként elvégezni. A külföldi telephelyre, telephelyekre jutó adóalapot -tájékoztató adatként -e sorban kell feltüntetni.

28. sor: Itt kell -tájékoztató adatként -feltüntetni a vállalkozás által az adóévben megfizetett (költségként, ráfordításként elszámolt) belföldi e-útdíj, külföldi e-útdíj és belföldi úthasználati díj együttes összegének 7,5%-át.

29. sor: *A Htv. 39/D. § (1) bekezdése alapján a vállalkozási szintű adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett növekménye után 1 millió forint/fő összeggel. Ebben a sorban a létszám-növekmény főben kifejezett adatként kell szerepeltetni Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszám-bővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. A Htv. 39/D. §-ának (2) bekezdése alkalmazásában állami támogatás a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése. **Amennyiben a 10. sor kitöltésre kerül, úgy a létszám adatok kitöltése kötelező!***

VIII. ADÓELŐLEG BEVALLÁSA

A helyi iparüzési adóban -hasonlóan a társasági adóhoz -az adóelőleget önadózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítania és bevallania az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét, amit a települési önkormányzat adóbeszedési számlájára kell megfizetni. A bevallott adóelőleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható. Az adóbevallás -a végrehajtási eljárásban -az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 29. § (1) bekezdés b) pontja értelmében végrehajtható okiratnak minősül.

1. sor: Az előlegfizetési időszak általános esetben a bevallás benyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Az adózónak az előlegfizetési időszak első és utolsó napját kell beírnia a bevallás e sorába. Az előlegfizetési időszak (keresztfélév) tehát 12 hónapnyi időszakot ölel át.

2. sor: Az első előlegrészlet esedékességének a napja az adóelőleg-fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja. A naptári évvel egyező üzleti éves vállalkozás és magánszemély vállalkozó esetén ez a nap 2019. szeptember 15-e. Itt kell jelölni az előlegfizetés napját és az előleg összegét. Ebbe a sorba a VII. 25. sorban feltüntetett összeg és a 2019. március 15-én, a naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az adóév harmadik hónapjának 15. napján esedékes (bevallott) előlegösszeg különbözetét kell szerepeltetni. Ha az adózónak az adóév 3. hónapjának 15. napján (2019. március 15-én) nem kellett adóelőleget fizetni, akkor e sor összege a VII. 25. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg. (Ezen bevallásbenyújtás határnapját magában foglaló előlegfizetési időszak második előlegrészleteként, azaz a 2019. március 15-ei és a következő előlegfizetési időszak első részleteként, azaz 2019. szeptember 15-ei esedékességgel fizetendő, 2019-ben kezdődő adóévi adóelőleg a VII. 25. sorba írt adóösszeggel, azaz a 2018. évben kezdődő adóévi adó összegével egyezik meg.) Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határnap mindig a március 15-ét követő első munkanap.

3. sor: A második előlegrészlet az előlegfizetési időszak 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves és magánszemély adózó esetén 2020. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózói csoport esetében, amellet, hogy az adóelőleg összegét is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 25. sorban szereplő adóösszeg (a 2018-ben kezdődő adóév adójának) fele. Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határnap mindig a március 15-ét követő munkanap.

XI.

A Főlap utolsó, IX. blokkjában nyilatkozni kell a bevallásban közölt adatok valóságosságáról, valamint itt kell megadni a meghatalmazottra vonatkozó adatokat, ha a bevallást nem az adózó saját maga készíti el.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Az „A” jelű kiegészítő lapot azon adózóknak kell kitölteniük, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. E körbe tartozik minden iparüzési adóalany, aki/amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak. Ide értve azt a vállalkozást is, akinek/amelynek nettó árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg és az adó alapja egyszerűsített megállapításának módját választotta, továbbá, amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardos (IFRS) figyelembevételével készíti el. Nem kell kitöltenie az „A” jelű betétlapot az alábbi egyszerűsített adóalap-megállapítást választóknak:

- a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózonak,
- azon eva-alanynak, aki az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50%-ában állapítja meg adóját,
- azon kata-alanynak, aki tételes adóalap szerinti adózást választott,
- a kisvállalati adóalanyak.

I. Adóalany

A rendszer automatikusan kitölti az adóalany adatait a főlapon megadott adatok alapján.

1. sor: Ebben a sorban található a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összege. Az értékét a program automatikusan tölti ki. A 2. sorban szereplő összegből kerülnek levonásra a 3-7. sorokban szereplő összegek. **E sor összege megegyezik a főlap VII/1. sorában feltüntetett összeggel!**

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében a tevékenységvégezéssel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott –általános forgalmi adó nélküli- ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számvitelről szóló törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni. (Például a tárgyi eszköz értékesítéséből származó bevétel, a különféle agrártámogatások összege nem tartozik a nettó árbevételbe.)

3. sor: A hatályos Htv. szerinti jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatimintataltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási / felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételeknek. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4.§ 20. pontja szerinti –bővebb tartalmú –jogdíjbevételel lehessen csökkenteni.

4. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energia adó, valamint az alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó

összeget. Külön részletezendő az 5.1-5.3 sorokban.

6. sor: A külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálati díjat nem terheli iparűzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételeként elszámolt összeget kell beírni.

7. sor: Ezt a sort a Htv. szerinti sportvállalkozás töltheti ki, vagyis az a sportról szóló törvény szerinti sportvállalkozás, amelynek főtevékenysége sporttevékenység, feltéve, hogy versenyezteti a játékosait, azaz az adóévben indult abban a sportágban szervezett versenyrendszerben (bajnokságban), amely sportágban versenyző játékos játékjogának használati jogát birtokolja. E vállalkozások a sporttevékenységgel összefüggésben szerzett (sportrendezvényre szóló belépőjegy-, bérlet-eladásból, reklám-közzétételi tevékenységből, a sportról szóló törvény szerinti szponzori szerződésből, játékjog használati jogának ideiglenes vagy végleges átadásából, sportrendezvény televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus-digitális módon való közvetítéséből eredő) bevétele nem keletkeztet iparűzési adóalapot. Az e jogcímen adómentes bevétel feltüntetésére szolgál ez a mező. Egyidejűleg a II/A. nyilatkozatot is ki kell tölteni

II/A. nyilatkozat

A 7. sor szerinti, sportvállalkozás által igénybe vehető nettó árbevételt csökkentő tételek miatti adócsökkenés állami támogatás, ezért a 7. sorban adatot feltüntető sportvállalkozásnak nyilatkoznia kell arról, hogy azt az a) de minimis támogatásként vagy b) a csoportmentességi rendelet szabályaival összhangban veszi-e igénybe. A de minimis támogatás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének, a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet alapján –3 év alatt vállalkozáscsoportonként 60 millió forint összegig vehető igénybe. A csoportmentességi rendelet alapján az adóelőny a sportlétesítmények üzemeltetéséhez nyújtott működési támogatásként (a sportlétesítmény üzemeltetésének vesztesége nagyságáig, de legfeljebb éves szinten maximum 60 millió forint összegig) vehető igénybe.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A „B” jelű kiegészítő lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak** minősülnek.

I. Adóalany

A rendszer automatikusan kitölti az adóalany adatait a főlapon megadott adatok alapján.

1. sor: Ebben a sorban jelenik meg összesítve a 2-9. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összege, oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor és 9. sor összegét le kell vonni (Htv. 52. § 22.b). **Ez a sor megegyezik a főlap VII/1. Sorával!**

2-9. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII.24.) Kormány rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A „C” jelű kiegészítő lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **biztosítónak** minősülnek.

I. Adóalany

A rendszer automatikusan kitölti az adóalany adatait a főlapon megadott adatok alapján.

1. sor: Ebben a sorban jelenik meg összesítve a 2 – 8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összege oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni (Htv. 52. § 22. c.). **Ez a sor megegyezik a főlap VII/1. Sorával!**

2-8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XI.24.) Kormányrendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A „D” jelű kiegészítő lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **befektetési vállalkozásnak** minősülnek.

I. Adóalany

A rendszer automatikusan kitölti az adóalany adatait a főlapon megadott adatok alapján.

1. sor: Ebben a sorban jelenik meg a 2-6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel- elemek összege (Htv. 52. § 22. e). **Ez a sor megegyezik a főlap VII/1. Sorával!**

2-6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII.24.) Kormány rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Az „E” jelű betétlapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, **amelynél van eladott áruk beszerzési értéke (elábé) és/vagy közvetített szolgáltatások értéke. Nem kell kitöltenie** ezt a betétlapot annak a vállalkozónak, aki az iparüzési adóban az adóalap **egyszerűsített adóalap-megállapítási módját választotta**. E két ráfordítás-elemmel csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adó alapjának kiszámítása során, azonban **együttes összegük csak korlátokkal vonható le a nettó árbevételből**. A korlátozás lényege, hogy a nettó árbevétel nagyságától függően e két nettó árbevétel-csökkentő tétel sávosan vonható le, minél nagyobb a nettó árbevétel összege, annál kisebb összeggel lehet csökkenteni a nettó árbevételt. **Nem vonatkozik a korlátozás arra a vállalkozásra, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg és nem minősül az I. pont szerinti értelemben vett kapcsolt vállalkozásnak.**

Az **I. sorban** kell jelölni azt, hogy az adóalany a Htv. 39. § (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá tartozik-e. A Htv. e rendelkezése ugyanis előírja, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása pozitív előjelű különbözeteként - figyelemmel a 39. § (4)-(5) és (9) bekezdésben foglaltakra - kell megállapítani, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában. Tehát e négyzetbe azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely megfelel valamennyi, következő feltételnek:

- a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősül (kivéve, ha az adóév 2016. szeptember 30-át követően kezdődött (például a naptári évtől eltérő üzleti évet választók esetén) és a kapcsolt vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre, mert ez esetben a Htv. 39. § (10) bekezdése és 51/C. § (1) bekezdése alapján nem kell alkalmazni a Htv. 39. § (6) bekezdését, azaz az adóalap-összeszámitási szabályt) és
- a helyi iparüzési adó alanya és
- az elábé és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja a nettó árbevétel 50%-át és
- az adóalany rendelkezik az előző feltételnek megfelelő kapcsolt vállalkozással.

Amennyiben e feltételek mindegyike teljesül és megjelöljük a fentebb említett jelölő négyzetet, akkor megjelenik a III. pont (ezzel egyidőben a II-es eltűnik), ha egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor a II. pont jelenik csak meg.

Az **1. és a 2. sorban** az adózó azonosításához szükséges adatokat kell feltüntetni.

II. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az **1. sorban** kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke összegét.

52. Az elábé fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg. Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak - a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt - bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint - a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó - pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, a Htv. 52. § 37. pont szerint anyagköltségként, a Htv. 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

A **2. sorban** kell feltüntetni a közvetített szolgáltatások értékét.

a) A közvetített szolgáltatások értékének fogalmát a Htv. 52. §-ának 40. pontja tartalmazza. E levonható tétel megegyezik a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatások értékével, feltéve, hogy a jogügylet írásbeli szerződésen alapul. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell tűnnie a számlázásból is. (A kimenő számlákban - ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz - külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell, hogy azonos legyen a szolgáltatás beszerzési árával.) Közvetített szolgáltatások értékével az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

A **7. sor** szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető a nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg, akkor ez a sor az 1. és a 2. sorban feltüntetett számadat együttes összegével egyezik meg. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot meghaladja, akkor ez a sor az 1. -6. sorban feltüntetett számadatok együttes összegével egyenlő. A sor értéke automatikusan kerül kitöltésre.

III. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az I. pontban említett feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a helyi iparüzési adó alapját külön számítás szerint - lényegében csoportszinten, összevontan - kell megállapítania, azzal, hogy az összevont, csoportszintű adatokra vonatkozik az elábé és a közvetített szolgáltatások értéke nettó árbevételből való levonhatóságának korlátozása és az ezen korlátozás alóli kivételek. /Nem kell az adóalap-összeszámítást alkalmazni és e III. pont szerinti sorokat kitölteni (az. I. sorban lévő négyzetbe X-et tenni), ha az adóév 2016. szept. 30-át követően kezdődött és a kapcsolt vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre. Ez esetben a II. pont szerinti sorokat kell kitölteni. /

Az **1. sorban** kell feltüntetni azt a nettó árbevétel-összeget, amely az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások Htv. szerinti nettó árbevétel-adatainak összegzéseként áll elő.

A **2. sorban** kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett vállalkozások összevont anyagköltség, alvállalkozói teljesítések értéke és K+F közvetlen költségeinek összegét. Ezen nettó árbevétel-csökkentő tételek teljes összegével korlátozás nélkül csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap számítása során.

A **3. sor** szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített elábé összegének kimutatására.

A **4. sor** szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására.

Az **5. sorban** kell feltüntetni az 3. sor szerinti összesített elábé és a 4. sor szerinti, összesített közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételt kell elszámolni.

A **6. sorban** kell feltüntetni a 3. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordítás-részt, amelyet az összevont (csoportszintű) adóalap-megállításra kötelezett vállalkozó adóalany bármelyike közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. Továbbá a külön jogszabály alapján dohánykereskedelem-ellátási tevékenységet végző adózó esetén az általa dohánytermék-kereskedők részére történő továbbértékesítési célból vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott árúk beszerzési értékeként elszámolt dohánytermék beszerzési értékét.

Az **7. sorban** kell feltüntetni a 3. sorból az elábé azon ráfordítás-részét, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán elábé-ként számolt el.

A **8. sorban** kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összes elábé-jének és összes közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének azt a részét, amely a Htv. 39. § (4)-(5) és (9) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg a 3. és a 4. sor szerinti adat együttes összegét). A mező értéke automatikusan számolódik.

A **9. sor** szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető az összevont nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen, az összevont, csoportszintű adóalap kiszámítása érdekében. Ez a számadat a korlátozás nélkül levonható csoportszintű tételek (5. - 8. sorban szereplő értékek) együttes összegeként áll elő. A mező értéke automatikusan számolódik.

A **10. sorban** kell feltüntetni azt, hogy mekkora az összevont, csoportszintű adóalap összege. Ennek érdekében a csoportszintű nettó árbevétel (1. sor) összegéből le kell vonni a korlátozás alá nem eső nettó árbevétel-csökkentő tételek (ráfordítások, költségek) együttes, csoportszintű értékét (2. sor), továbbá a 9. sorban szereplő, ténylegesen levonható elábé és közvetített szolgáltatások együttes összegét. A mező értéke automatikusan számolódik.

A **11. sorban** kell rögzíteni az adóalany vállalkozási szintű alapjának összegét. A mező értéke automatikusan számolódik, nem tölthető kézzel. /Ez az adat nem az általános szabályoknak megfelelően a vállalkozás szintjén előálló nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkentő tételek egyenlegeként áll elő, hanem a 10. sorban szereplő csoportszintű, összesített adóalap árbevétel-arányos összegeként. Ezért a 10. sorban szereplő összeget meg kell szorozni a vállalkozás nettó árbevétele (vonatkozó betétlap II. 1 sorában kiszámított nettó árbevétel összege) és az összes, csoportszintű nettó árbevétel összege (III. 1. sor) hányados értékével (a hányadost 6 tizedesjegyig kell számítani)./

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, akkor az „F” jelű kiegészítő lapot is ki kell tölteni. Az alkalmazott megosztási módszert a II. blokkban jelölheti, ennek megfelelően fognak megjelenni a III. Megosztás blokkban az egyes sorok.

I. Adóalany

A rendszer automatikusan kitölti az adóalany adatait a főlapon megadott adatok alapján.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Ebben a pontban kell jelölni az adóévben, a vállalkozó által alkalmazott adóalap- megosztási módszert. A vállalkozónak a Htv. mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján kell az adóalapot megosztani. **Az adóalap-megosztás módszere nem a vállalkozás választásának függvénye!**

- Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. melléklete 2.1. pontja szerinti (komplex) megosztási módot lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont melletti négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is.
- Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia -annak érdekében, hogy valamennyi megosztással érintett településre pozitív adóalap jusson -, akkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3., 4., sorait egyaránt ki kell tölteni.
- A Htv. mellékletének 2.2 pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell X-et tenni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekkor az egyetemes szolgáltatónak és az energiakereskedőnek az „F” jelű betétlap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű betétlap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni!
- Az építőipari tevékenységet végző vállalkozó (összes árbevételének legalább 75%-a építőipari tevékenységből ered) dönthet úgy is, hogy nem az általános szabályok szerint osztja meg az adó teljes alapját, hanem a Htv. melléklete 2.3. pontja szerinti specifikus megosztási mód alapján. Ez a döntési lehetőség annak az építőipari tevékenységet végzőnek is nyitva áll, melynek adóévet megelőző adóévi árbevétele a 100 millió forintot meghaladja. Ilyen irányú döntés esetén az 5. pont melletti négyzetbe kell X-et írni.
- E megosztási mód esetén a székhely szerinti, valamint a Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti telephelyek szerinti településekre az adóalap 50%-át a hagyományos módokon kell megosztani, az adóalap másik 50%-át viszont az építőipari teljesítmény arányában azon települések között, melyek azért váltak telephellyé, mert az ott folytatott építőipari tevékenység időtartama az adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ekkor -a székhely és a klasszikus telephelyek szerinti települések esetén – az „F” jelű betétlap III. pont 1. és 2. vagy 3. és 4. vagy 1., 2., 3., 4., sorait kell kitölteni, az építőipari

tevékenység időtartama miatt telephellyé váló települések esetén pedig az „F” jelű betétlap III. pont a 9. és 10. sorait kell még kitölteni!

- A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak a Htv. melléklete 2.4.1. pontja alapján az adóévi adóalap 20%-át a székhelye és -Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti - telephelye(i) szerinti település(ek) között kell megosztania, mégpedig a Htv. melléklete szerinti személyi jellegű ráfordítás arányában [1.1.], eszközérték-arányosan [1.2.] vagy komplex [2.1.] megosztási módszer alkalmazásával. Míg az adóalap (fennmaradó) 80%-át az összes előfizetője és településen lévő előfizetők arányában kell megosztania. Ezen vállalkozó az F” jelű betétlap II. pont 1., 2. vagy 2. sornál és 6. sornál tesz X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3. és 4. sorait, valamint II. és 12. sorait kell kitölteni!
- A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó esetén csak a Htv. melléklete 2.4.2. pontja szerinti megosztási mód alkalmazható. Ezért ezen adózó csak e helyre tehet X-et. Ekkor az F” jelű betétlap III. pont 13. és 14. sorait kell kitölteni! Ha viszont a vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, akkor az F” jelű betétlap III. sor 15. és 16. sorait is ki kell tölteni.

III. Megosztás

Ha az adózó a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza (II/1. pontot jelölte), akkor az 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza (II/2. pontot jelölte), úgy a 3. és 4. sorokat kell kitöltenie. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza (II/3. pontot jelölte), abban az esetben az 1-4. sorok mindegyikét ki kell töltenie. A II./4. pontot választó, a vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozónak az 5-8. sorokat kell kitöltenie. A II/5. pontot választó, építőipari tevékenységet folytató vállalkozónak az 1-4. sorokat, valamint a 9-10 sorokat kell kitöltenie. A II/6. pontot választó, vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak az 1-4. sorokat, valamint a 11-12 sorokat kell kitöltenie. A II/7. pontot választó, vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozónak a 13-16. sorokat kell kitöltenie.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozási szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét. A vezetékes gázszolgáltatást, villamosenergia-szolgáltatást közvetlenül a végső fogyasztó részére nyújtó vállalkozásoknak csak az 5-6. vagy a 7-8. sorokat kell kitölteni.

5. sor: Itt kell feltüntetni – Htv. melléklet 2.2. pont alapján – az egyetemes szolgáltató,

villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az adott önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamosenergia - elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját kWh-ban vagy ezer m³-ben megadva.

8. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az adott önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztóknak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét kWh-ban vagy ezer m³-ben megadva.

9. sor: Építőipari tevékenységet végző esetén -ha a rá vonatkozó specifikus megosztási módot választja -ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén képződő építőipari teljesítmény (építőipari tevékenységből eredő nettó árbevétel, valamint az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege) értékét kell feltüntetni.

10. sor: Ebbe a sorba az építőipari tevékenységet végzőnek a 9. sorban jelölt összegből azt a részt kell beírni, amelyik az adott településre jut.

11. sor: A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén az utólag fizetett díjú szolgáltatást igénybe vevő előfizetők -adóév első napján érvényes -számát kell ebbe a sorba (főben kifejezett adatként) beírni.

12. sor: A 11. sorban feltüntetett előfizető számból ebbe a sorba azoknak az előfizetőknek a számát kell beírni(főben kifejezett adatként), akiknek a számlázási címük az adóév első napján az adott településen található.

13. sor: A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó esetén az adóév első napján szolgáltatást igénybe vevők számlázási címe alapján azonosított szolgáltatási helyek (az összes szolgáltatási hely) számát kell itt feltüntetni (ha az adózó egy címen több vezetékes szolgáltatást is nyújt, akkor is csak egy szolgáltatási helynek minősül).

14. sor: A 13. sorban szereplő szolgáltatási hely számból a vezetékes szolgáltatást igénybe vevő számlázási címe alapján az adóév első napján az adott településen lévő szolgáltatási helyek számát kell megadni.

15. sor: Ezt a sort annak a vezetékes távközlési szolgáltatónak kell kitölteni, amelyik vezeték nélküli

távközlési szolgáltatást is nyújt, de a vezeték nélküli távközlési tevékenységből származó nettó árbevétele az összes árbevétel 75%-át nem éri el. Itt kell szerepeltetnie az utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást az adóév első napján igénybe vevő összes előfizető számát.

16. sor: A 15. sorban szereplő számadatból azt az előfizető számot kell itt feltüntetni, amelyik -az előfizető számlázási címe alapján -az adott településre jut.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A„G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű betétlapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózóknak.

A „G” jelű betétlapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy túlfizetés mellett fennálló köztartozása van.

I. Adóalany

A rendszer automatikusan kitölti az adóalany adatait a főlapon megadott adatok alapján. A 3. pontban a túlfizetés visszautalására szolgáló pénzforgalmi számlaszámot kitöltőnek kell megadnia.

II. Nyilatkozat

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia az önkormányzati adóhatóságnál fennálló túlfizetés összegéről a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel. A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparűzési adófizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló adó- vagy köztartozás kiegyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

Az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása. Rendelkezés hiányában az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét - az Art. szabályai szerint - a később esedékes adóra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvezetendő összegek

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg meg kellett volna fizetnie

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „H” jelű betétlap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál.

I. Adóalany

A rendszer automatikusan kitölti az adóalany adatait a fölapon megadott adatok alapján.

A „H” jelű betétlapot minden olyan esetben ki kell töltenie az adózónak, amikor - az Art. alapján - korábban megállapított és bevallott adóalapját, adóját utólag önellenőrzéssel - akár terhére, akár javára - helyesbíti. Abban az esetben, ha a helyesbítés az adózó javára szolgál, akkor értelemszerűen a nyomtatvány utolsó két rovatában - „az önellenőrzési pótlék alapja”, illetve az önellenőrzési pótlék összege” - nem szerepeltet adatot. Az adózó javára mutató helyesbítés esetén önellenőrzési pótlékot sem felszámítani, sem megfizetni nem kell [Art. 57. § (3) bek.]

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „I” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az IFRS-eket (Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok –at) alkalmazókra vonatkozó adóalap-szabályokat a Htv. 2016. január 1-jétől hatályos 40/B-40/ M. §-ai, illetve 52. §-ának újonnan megállapított pontjai tartalmazzák. Ha a helyi iparüzési adókötelezettséget érintően valamely kérdést ezen §-ok nem érintenek, azaz speciális szabály nincs, az IFRS-t alkalmazó vállalkozásoknak is a helyi iparüzési adó általános szabályait kell alkalmazniuk.

Ennek megfelelően az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozóknak az „I” jelű betétlapon kell számot adniuk nettó árbevétel és az adóalapjukat befolyásoló egyéb tényezők (elábé, anyagköltség, közvetített szolgáltatások értéke, áttérési különbözet) összegéről, elemeiről. Emellett azonban ki kell tölteniük a főlapot és az „E” jelű betétlapot is.

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát kell feltüntetni.

II. Nettó árbevétel

II/1. A nem pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

1. sor: A nettó árbevétel meghatározásának szabályait, azaz az adólap-megállapítás legfontosabb elemét a Htv. új 40/C. §-a rögzíti. A nettó árbevétel meghatározásának kiindulópontja a bevétel, melyet különböző növelő és csökkentő tényezőkkel korrigálva alakul ki - a könyveiket nem IFRS szerint vezető vállalkozókkal azonos adójogi megítélést biztosító - nettó árbevétel összege. Automatikusan töltődik ki 2., valamint 3-18. sorok összegének, a 19-24- sorok összegével csökkentett, 25. sorral korrigált értékével.

2. sor: A bevétel magában foglalja az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard szerint elszámolt összeget.

3. sor: Ebben a sorban azon bevételeket kell feltüntetni, melyeket más standardok az IFRS15 szerinti bevételként rendelnek elszámolni.

4. sor: Az IFRS-ek szerint a megszűnt tevékenységeket és az azokból származó bevételeket külön kell nyilvántartani, azokat a beszámolóban is el kell különíteni. Ezt az értéket kel ebben a sorban szerepeltetni.

5. sor: Az azonos termékek cseréje esetén –amennyiben azt az adóalany 2. sor szerinti bevétel megállapítása során nem vette figyelembe –az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértékét (annak hiányában valós értékét) ebben a sorban kell feltüntetni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe vennie.

6. sor: Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ekszerint csökkenti az árbevételt, ennek értékével –amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe –növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

7. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni azt az összeget, amit halasztott fizetés esetén az adó-alany, mint eladó–IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételcímű standard 60-65. bekezdése szerint – kamatbevételként számol el. E rendelkezés értelmében ugyanis az IFRS-ek alkalmazása során a szokásos fizetési határidőt meghaladó fizetési határnap esetén a vevőtől származó (járó) ellenértéket az eladott termék, nyújtott szolgáltatás árbevételére és a későbbi fizetés miatt számított kamatbevételre kell bontani.

8. Az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 51. bekezdése szerint a szerződéses bevétel összege csökken a vállalkozó által a szerződés megvalósítása során okozott késedelmekből eredő kötbérek hatására. Az így fizetett kötbér összegét ebben a sorban kell feltüntetni, mert az –magyar számvitelt alkalmazókkal azonos adókövetkezmények biztosítása érdekében – bevételnövelő tényező a nettó árbevétel értékének meghatározásakor.

9. sor: Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ek szerint csökkenti az árbevételt, ennek értékével - amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe - növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

10. sor: Az IFRS-ek rendszerében az ügynöki viszonyban a megbízó nevében beszédett összegek nem minősülnek bevételnek. A Htv. 40/C. § (2) bekezdésének e) pontja ezért a bevételnövelő tételek között rögzíti a saját név alatt történt bizományosi áruértékesítés Sztv. szerinti bekerülési értékét, amit az adatszolgáltatás elkészítésekor ebben a sorban kell rögzíteni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

11. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével–az eredmény előjelétől függően–

csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet miatt az IFRS-ek szerint árbevétel csökkentésének van helye, akkor ezen –magyar számviteli szabályokkal való összhang megteremtése érdekében– összeggel növelni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

12. sor: Az IFRS-ek szerinti pénzügyi lízingszerződés fogalma jóval több ügyletet fog át, mint a magyar jogban ismert pénzügyi lízingszerződés. Ezt a szerződéstípus és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing pedig egy olyan lízing, amelyben a lízingbeadó lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjogot végül átadja-e. Ebben a sorban a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékét kell feltüntetni, ami a nettó árbevétel megállapítása során bevételt növelő tétel. (A lízingfutamidő kezdete az az időpont, amikortól a lízingbevevő jogosult a lízingelt eszköz használatára vonatkozó jogát gyakorolni.).

13. sor: Az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard szerinti árbevételbe nem tartozik bele a nem szokásos tevékenységből eredő bevétel. Így –a könyveiket a magyar számviteli szabályok szerint vezetőkhez képesti adósemlegesség érdekében –az ilyen tevékenységek kapcsán kapott ellenértéket e sorban kell feltüntetni, mint bevételnövelő tényezőt. Amennyiben az adóalany valamely nem szokásos tevékenységből származó ellenértéket már bevételként elszámolta, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, annak összegét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

14. sor: Az adósemlegességet biztosító bevételnövelő tételek közé sorolható az az előírás is, melynek értelmében az üzletág-átruházás esetén az eszközöknek a kötelezettségekkel csökkentett piaci értékét meghaladó vételár növeli az IFRS-ek szerinti bevételt. Ezt ugyanis a magyar számviteli szabályok –az IFRS-ekkel ellentétben –árbevételként rendelik elszámolni.

15. sor: Az IFRS-ek lízingszerződését és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing olyan ügylet, amely lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjog végül átadásra kerül vagy sem. A pénzügyi lízingtől eltérő minden más lízing operatív lízingnek minősül. Az ilyen szerződésekből származó bevételeket ebben a sorban kell feltüntetni.

16. sor: Az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételcímű standard 71. pontja a gazdálkodó szervezet és vevője közötti más szerződéseket figyelemmel rendeli módosítani a bevétel összegét. Ha a vevőnek fizetendő ellenértékösszeg meghaladja a vevőtől kapott különálló áru vagy szolgáltatás valós értékét, akkor a gazdálkodó egységnek a különbözetet az ügyleti ár csökkenéseként kell elszámolnia. Ha a vevőtől kapott különálló áru vagy szolgáltatás valós értékét a gazdálkodó egység nem tudja

ésszerűen értékelni, akkor a vevőnek fizetendő ellenértéket teljes egészében az ügyleti ár csökkenéseként kell elszámolnia. Tekintettel arra, hogy magyar számvitel ilyen korrekciót nem ismer, a Htv. külön soron, bevételnövelő tételeként rendeli feltüntetni e korrekció összegét.

17. sor: Az IFRS 4 Biztosítási szerződések standard nemcsak a klasszikus biztosítókra vonatkozóan tartalmaz kitételeket. Az e standard hatálya alá tartozó szerződésekből származó bevételeket kell itt feltüntetni azon adóalanyok esetén, melyek csak a standard értelmében minősülnek biztosítónak. Itt kell szerepeltetni például azt az ellenszolgáltatást (bevételt), amelyet a vállalkozás azért kap, mert kiterjesztett garanciát nyújt eladott termékére.

18. sor: A Htv. 40/C. §-a (1) bekezdés vagy a Htv. 40/C. § (2) bekezdés a, e) és g)–l) pontjai szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) feltüntetett –általános forgalmi adó nélküli –összeg (vevőtől várt, ellenszolgáltatással), amelyet a vállalkozó az adóévben vagy azt követően az IFRS-ek szerint, bevételként (árbevételként) vagy az a)-l) pontok szerinti bevételnövelő tételként nem számolhat el.

19. sor: 2016. július 1-jétől a Htv. önálló –a Tao. törvénytől eltérő –jogdíjfogalmat határoz meg. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkült a jogdíj-bevételt eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, ennek megfelelően már nem része a jogdíjfogalomnak –többek között –a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételnek [Htv. 52. § 51. pont]. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti –bővebb tartalmú –jogdíjbevétellel lehessen csökkenteni.

20. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeget kell feltüntetni.

21. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó és alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó együttes összegét, melyből a 21.1., 21.2., 21.3.sorokban a jövedéki adó, a regisztrációs adó, a népegészségügyi termékadó összegét külön is fel kell tüntetni.

22. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével –az eredmény előjelétől függően –csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet az IFRS-ek szerint az árbevételt növeli, akkor –magyar számviteli szabályokkal valóösszhang megteremtése érdekében –ezen összeggel csökkenteni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

23. sor: Az IFRS 15 standard 61. bekezdése szerint a gazdálkodó egység bevételként azt az árat jeleníti meg, amelyet a vevő akkor fizetett volna, ha azokat a teljesítéskor készpénzzel fizette volna ki. Ha a vevő előre fizet, és ez jelentős finanszírozási hasznot biztosít a gazdálkodó egységnek, akkor a vételár és a bevételként elszámoltösszeg különbözetét kamatráfordításként kell kimutatnia a gazdálkodó egységnek. Az így képződött kamatráfordítás összegét ebben sorban kell (az adóköteles bevételt csökkentő tételként) feltüntetni, mivel –a számviteli rendszerek adósemlegességének biztosítása érdekében –az IFRS-ek szerint azbevételnövelő tétel.

24. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni azon tételeket, amelyeket az adózó korábbi adóévben –a Htv. 40/C. §-ának 2016. december 31-ig hatályos (2) bekezdés k) vagy a Htv. 40/C. §-ának(2) bekezdés m) pontja alapján –számlázott tételként már a helyi iparüzési adóalapja részévé tett, azonban a Htv. 40/C. §-ának értelmében a tárgyévben is bevételnek, bevételnövelő tételnek minősülnek.

25. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. –e tekintetben –a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentő tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

II/2. A pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

E pont 1-13. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő hitelintézet, pénzügyi vállalkozás és a befektetési vállalkozás adóalapjának levezetésére szolgál.

II/3. A biztosító nettó árbevétele

E pont 1-15. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő biztosító adóalapjának levezetésére szolgál.

III. Eladott áruk beszerzési értéke

1. sor: Az eladott áruk beszerzési értéke (elábé) kiindulópontját a Htv. 40/F. §-ának (1) bekezdésében foglaltak rögzítik, a kereskedelmi áru fogalmának definiálásával. Ezt a kiinduló értéket kell a Htv. által meghatározott értékekkel korrigálni, így állítható elő az éves beszámolójukat az IFRS szerint készítő adóalanyokra irányadó elábé összege. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betétlap II/1. sorában is.

A mező értéke automatikusan kerül megállapításra a 2-7 sorok összegéből kivonva a 8-10 sorok összegét.

2. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a kereskedelmi áruk értékesítéskor nyilvántartott könyv szerinti értéket. Kereskedelmi árunak az IAS 2 Készletek című standard szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti évben értékesített áru, telek vagy más ingatlan minősül. Az IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdésében foglaltakra tekintettel, csak azon eszközök minősülnek kereskedelmi árunak, melyeket a szokásos üzletmenet keretében történő értékesítésre tartanak. Az e körön kívül eső, adóévben értékesített eszközök értékét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

3. sor: Itt kell feltüntetni azon különféle - nem számlázott, számvitelről szóló törvény szerinti - kapott engedmények, rabattok összegét, melyek IAS 2 Készletek standard 11. bekezdése alapján a csökkentik a beszerzési értéket.

4. sor: Az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértéke (annak hiányában valós értéke) az IFRS szerinti könyvvezetésben nem jelenik meg, hiszen az IFRS-ek ezeket az eseteket nem tekintik önálló jogügyletnek. A magyar és a nemzetközi számvitelt alkalmazók adósemleges megítélése érdekében azonban a cserével megszerzett áru értéke növeli a nettó árbevételt (II/1. pont, 5. sor), a cserébe kapott készlet csereszerződés szerinti értékét pedig az elábé összegének megállapításakor lehet figyelembe venni növelő tételként. E sor ez utóbbi, elábét növelő tétel feltüntetésére szolgál.

5. sor: Ha a pénzügyi lízingbe adott eszköz nem minősül kereskedelmi árunak az IFRS-ek alkalmazásában, így annak értékét a 2. sorban feltüntetett összeg nem tartalmazza, akkor a pénzügyi lízingbe adott eszköz könyv szerinti értékét ebben a sorban kell feltüntetni.

6. sor: Ezt a sort akkor kell kitölteni, ha az IFRS-t alkalmazó, az IFRS-ek fogalmi rendje szerinti értelemben vett ügynökként ad el árut, s azután árbevételt nem számol el, de annak értékét a nettó árbevétel összegének meghatározása során a Htv. 40/C. §-ának e) pontja alapján bevételnövelő tételként figyelembe kell venni [II/1. pont 10. sor], mert az a magyar számviteli szabályok szerint árbevétel lenne. Az ilyen áru könyv szerinti értéke - melyet ebben a sorban kell feltüntetni - növeli az elábé-t.

7. sor: Itt kell feltüntetni a nem a szokásos tevékenység keretében értékesített áruk értékét.

8. sor: Itt kell feltüntetni az ügynökként eladott áruk értékéből [6. sor.] és a nem a szokásos kereskedelmi tevékenység keretében értékesített áruk értékéből [7. sor.] azt a részösszeget, melyet az adóalany az adóévet megelőző adóévben elábé-ként már figyelembe vett.

9. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. –e tekintetben –a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell.

A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

10. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység elábé-jának közlésére.

IV. Anyagköltség

1. sor: Az anyagköltség automatikusan kerül kiszámításra a 2-6 sorok összegeként.

2. sor: A Htv. 52. §-ának 67. pontja értelmében azokat az eszközöket kell anyagnak tekinteni, amelyek olyan anyagok vagy anyagi eszközök formájában vannak, melyeket a termelési folyamatban vagy a szolgáltatásnyújtásban használnak fel. Ezen eszközöknek az üzleti évben ráfordításként elszámolt, felhasználáskori könyv szerinti értékét kell e sorban feltüntetni.

3. sor: Itt kell feltüntetni számviteli törvény szerinti, nem számlázott, kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és más hasonló tételek összegét, melyeket az adózó –a Htv. 52.§-ának 65. pontjában definiált –anyag könyv szerinti értékének megállapításakor az IAS 2 készletek standard 11. bekezdése alapján nem vett figyelembe.

4. sor: Itt kell feltüntetni azon költségeket, melyeket az adózó az anyag felhasználásával létrehozott saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében már figyelembe vett. Annak értékét ugyanis még egyszer nem lehet figyelembe venni, ezáltal kétszeresen szűkítve a nettó árbevételt.

5. sor: Az IFRS 11.-ben foglalt közös megállapodás szerinti tevékenység végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. –e tekintetben –a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

6. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység anyagköltségének.

V. Közvetített szolgáltatások értéke

- 1. sor:** E sor szolgál a közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására. A 2-5. sorok összegét tartalmazza, mely automatikusan kerül kitöltésre.
- 2. sor:** Az IFRS-ek fogalmi rendjében a nem ügynökként végzett, egyébként –a Htv. 52. §-ának 40. pontja alapján –közvetített szolgáltatások értékének minősülő érték feltüntetésére szolgál.
- 3. sor:** Ha az IFRS-ek szerinti ügynöki értékesítésnek minősül a Htv. szerint egyébként közvetített szolgáltatásnak minősülő ügylet és ennek kapcsán az adóköteles bevételt is növelni kell a Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint, akkor a közvetített szolgáltatás bekerülési értéke növeli azt az összeget, amelyet az IFRS-ek alkalmazása és a magyar számviteli szabályok szerint is közvetített szolgáltatások értékének kell tekinteni.
- 4. sor:** Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkenőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.
- 5. sor:** A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység közvetített szolgáltatások értéke összegének közlésére.

VI. Alvállalkozói teljesítések értéke

- 1. sor:** E sor szolgál az alvállalkozói teljesítések értéke összegének kimutatására. Tekintettel arra, hogy sem az IFRS-ek, sem a Htv. IFRS-t alkalmazó adóalanyokra vonatkozó 40/B-40/M §-ai nem fogalmazzak meg attól eltérő definíciót, az IFRS-t alkalmazók esetén is a Htv. 52. §-ának 32. pontjában meghatározott érték tekintendő az alvállalkozói teljesítések értékének azzal, hogy nem minősül alvállalkozói teljesítések értékének az az érték, mellyel a vállalkozó a 40/F. § vagy a 40/G. § vagy a 40/H. § alapján eladott áruk beszerzési értéke vagy anyagköltség vagy közvetített szolgáltatások értéke címén az adó alapját csökkentette. Automatikusan töltődik a 2-3. sorok összegeként.
- 2. sor:** A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerinti külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a folytatódó tevékenység alvállalkozói teljesítések értéke összegének közlésére. Az alvállalkozói teljesítések értéke fogalma [Htv. 52. § 32. pont]

egyaránt vonatkozik a könyveiket az IFRS-ek szerinti, illetve a magyar számviteli törvény szerint vezető vállalkozásokra.

- 3. sor:** Itt kell szerepeltetni a megszűnt tevékenységből származó alvállalkozói teljesítések értéke összegét.

VII. Áttérési különbözet

Egyes tranzakciókból származó bevételeket a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban rendelnek figyelembe venni. Ennek megfelelően egyes esetekben bizonyos ügyletek adóterhe az IFRS-t alkalmazók esetén előbb vagy később keletkezik, mint ha könyveiket a magyar számvitel szerint vezetnék (noha az adó összege azonos). Mindennek a következményeként előfordulhatna, hogy az IFRS-ek alkalmazására való áttérés miatt valamely tétel egy alkalommal sem minősül adóköteles bevételnek, mert a magyar számvitel szerint csak az áttérést követően kellene bevételként elszámolni, az IFRS-ek szerint viszont már az előző adóévek valamelyikében bevétel lett volna, így az áttérés adóévében vagy azt követően bevételként már nem jelenik meg. Ugyanígy a bevétel kétszeres adóztatása is előállhatna, ha az adott tétel a magyar számvitel szerint az áttérés évét megelőzően, az IFRS-ek szerint pedig az áttérés adóévében vagy azt követően jelenik meg a bevételek között.

E jelenség kiküszöbölésére a Htv. 40/J. §-ának (1) bekezdése megteremti áttérési különbözet jogintézményét, melynek összegét e pont alatt kell levezetni.

Az e pont alatti sorokat csak az áttérés adóévében kell kitölteni.

- 1. sor:** 1. és 2. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni. A sor automatikusan kerül kitöltésre.

Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap VII. pontjának 8. sorába.

- Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik az 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével. Értéke automatikusan generálódik.

2.1. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett olyan nettó árbevétel összegét kell ebben a sorban feltüntetni, mely az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelenik meg, nem jelenne meg az adóalap részeként, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tétel - megfelelő elszámolása esetén - az áttérés adóévében vagy azt követően a helyi iparűzési adó alapját növelné.

2.2. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe vett olyan nettó árbevétel-csökkentő tényezők összegét kell ebben a sorban feltüntetni, melyek az IFRS-ek alkalmazásával az áttérés adóévében vagy az azt követő bármely adóévben ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tételek azok megfelelő elszámolása esetén nem csökkentenék a helyi iparüzési adó alapját.

- 3. sor:** Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik a 3.1. és 3.2. sorokban szereplő értékek összegével.

3.1. sor: Ebben a sorban az olyan árbevételt kell feltüntetni, mely az áttérés adóévét megelőzően már az adóalap része volt, de - az IFRS-ek alkalmazására való áttérés következtében - az áttérés adóévében vagy azt követően ismét az adóalap részeként jelenik meg.

3.2 sor: Ebben a sorban azon nettó árbevétel-csökkentő tényezők értékét kell feltüntetni, melyeket az adóalany sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem vehet, nem vehetett figyelembe azok elszámolása miatt, de ha az adóalany nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, az áttérés adóévében vagy azt követően nettó árbevétel-csökkentő tényezőnek minősülnének.

VIII. Áttérési különbözet az IFRS - ek számviteli politika változásakor

Új IFRS standardok hatályba lépése vagy a számviteli politika egyéb okból történő változása miatt előállhat olyan helyzet, hogy a gazdálkodó egység a korábbi számviteli politikához képest eltérő időpontban számolja el a bevételt. Ezért a Htv. 40/J. § -ának (3) bekezdése az ilyen esetekre is áttérési különbözet et fogalmaz meg.

A VII. és VIII. pont egyidejűleg nem tölthető ki.

1. sor: A 2. és 3. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni. Értéke automatikusan kerül kitöltésre. Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap VII. pontjának 8. sorába.

2. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik a 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével. Automatikusan kerül kitöltésre.

2.1. sor: Itt kell feltüntetni azt az összeget, melyet a vállalkozó az IFRS-ek alkalmazására való áttérést követően, de a számviteli politika változása előtt még nem számolt el bevételként (mert annak elszámolása a számviteli politika változása utáni időpontra esett volna). Azonban új számviteli politika alapján a jövőben sem fog bevételt elszámolni a vállalkozó (mert az új számviteli politika szerint egy, a számviteli politika változása előtti időponthoz kötődik a bevétel-elszámolás).

2.2. sor: Itt kell feltüntetni azon költségek, ráfordítások összegét, amelyet a számviteli politika változást megelőző és az azt követő időszakban is nettó árbevételt csökkentő tételként lehet figyelembe venni a vállalkozó könyveiben.

3. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik a 3.1. és 3.2. sorokban szereplő értékek összegével.

3.1. sor: Itt kell feltüntetni azt az összeget, amely a számviteli politika változását megelőző és követő időszakban is adóköteles bevételnek minősül.

3.2. sor: Itt kell feltüntetni azon ráfordítások összegét, melyet a vállalkozó kizárólag az elszámolás időpontjának a számviteli politika változására visszavezethető módosulása miatt nem vehet figyelembe sem számviteli politika változását megelőző, sem az azt követő időszakban nettó árbevételt vagy bevételt csökkentő tételként.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „J” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A Htv. 41. §-ának (8) bekezdése értelmében a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyok az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy is teljesíthetik (tehát nem kötelező!), hogy az adószámmal rendelkező őstermelő adóalany a közös őstermelői tevékenységvégezésből származó teljes iparüzési adóalap alapulvételével (azaz a többi őstermelőre jutó adóalaprésszel együtt) állapítja meg, vallja be és fizeti meg a közös őstermelői tevékenység utáni adót. Az adómegállapítás ezen módjának választásáról a közös őstermelői igazolványban feltüntetett többi adóalanynak csak nyilatkozatot kell tennie az adószámmal rendelkező adóalany adóévi adóbevallásában, tehát nekik nem kell bevallást benyújtaniuk. E szabály vonatkozik a családi gazdaságokra, a családi gazdaság tagjaira is.

Az **I. pont** tartalmazza a nyilatkozat szövegét, valamint a „J” jelű betétlapok számát, ha azt négy-nél több adóalanyunk kell kitölteni. (Ha a közös őstermelői igazolványhoz 4-nél több személy tartozik vagy a családi gazdaság tagjai száma több, mint 4, akkor további „J” jelű betétlap kitöltése szükséges.)

A II. pont első részében kell rögzíteni az adószámmal rendelkező mezőgazdasági őstermelő, családi gazdálkodó adóalany nevét, adószámát. Ő az, aki a közös őstermelői tevékenység a családi gazdaságban folytatott tevékenység után bevallja az iparüzési adót.

A II. pont többi részeiben kell felsorolni a közös őstermelő igazolványhoz tartozók, illetve a családi gazdasághoz tartozó adóalanyok nevét, adóazonosító jelét, és a nyilatkozat hitelesítéséhez szükséges aláírásokat. E személyeknek nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk!

Az adóalany neve mezőbe kattintva bal oldalon gombok jelennek meg, melyek segítségével újabb adóalanyokat adhatunk az adott betétlaphoz. Az egérmutatóval az adott gombra mutatva, megjelenik az egyes gombok funkciójának leírása.